

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק כ"ט, תצא א' – לא תלבש שעטנז . . גדילים תעשה לך

		כלאי בגדים	כלאי בהמה וקרקע	בשר בחלב
1	כלאים במוקדשין	מותר (מצוה) במוקדשין, ומותר בציצית.	אסור גם במוקדשין וא"צ לימוד ע"ז.	קס"ד שמותר במוקדשין, אבל יש לימוד שאסור ("בית ה"א לא תבשל גדי וגו'").
2	רמב"ן בטעם האיסור דכלאים	"יצה"ר ואו"ה משיבים עליהם", לפי שטעם האיסור הוא נעלם. שהרי אין פה תערובת בעצם המציאות (כח ההולדה) של הצמר ופשתים, זה רק עירוב חיצוני ועד כ"כ שאפשר להפרידם. (ולא שייך פה הטעם דכלאי בהמה וקרקע).	כשמרכיב ב' מיני בהמה או מערב ב' מיני זרעים ה"ז פועל על כח התולדה שיוצא מהם מין חדש, היפך ציווי ה' שיוציאו "למיניהן", וזה משנה ומערבב במעשה בראשית. וזהו טעם האיסור.	התערובת אינו נוגע בכח ההולדה ולדורות (ככלאי בהמה וקרקע), אבל גם אינו דומה לכלאי בגדים שהרי האיסור מה"ת הוא בבישול שמהב' מינים נעשה מציאות א'* חדשה (לא מין חדש אבל מציאות חדשה)
3	רבינו בחיי בטעם האיסור דכלאים	מערבב הכוחות העליונים . . חיבור שני הפכים . . וע"ד המבואר שצמר ופשתים, שור וחמור, בשר בחלב, מרמזים על חסד וגבורה, שהן מדות הפכיות, ואין חיבורן עולה יפה.		דוגמא ורמז לדברים מיוחדים למעלה שכ"א צ"ל מיוחד בפני עצמו.
4	לכאז' חיבור והתכללות הוא ענין נפלא?	התכללות המדות בקדושה, שענינה ביטול, והמדות הפכיות אינם בהתנגדות זל"ז, ה"ז ע"ד תערובת מין במינו (שהרי התוכן א' הוא – עבודת ה') ואפ"ל שתיהם ביחד. משא"כ בעניני העולם (מל' העלם), שכ"א מרגיש א"ע כמציאות, יש לכ"א מהמדות ציור ותוקף שאינו משאיר מקום להזולת, וכשמתערבים יחד ה"ז "מין בשאינו מינו", ואין חיבורן עולה יפה.		
5	ב' תוצאות אפשריות מחיבור שני דברים הפכים	(1) כ"א נשאר בתקפו, וכשמחברים שתיהם ביחד – נעשה פלוגתא ומחלוקת.	(2) החיבור מבטל ההתנגדות ונעשה ביניהם שלום.	
6	ביאור טעם האיסור דכלאים	בכלאי בגדים – שמצד כוחות העליונים ה"ז שני הפכים, אבל היות שזה בעניני העולם, חסר הביטול וה"ז "מין בשאינו מינו", – נעשה פירוד ומחלוקת.	בכלאי בהמה וקרקע, ע"י הערבוב מתבטלים ונעשה שלום ביניהם, וביחד מולידים "מינים זרים משונים" היפך רצון הבורא שכ"א יהי' מין בפ"ע וישאיר בגדר ותפקיד שלו.	בבשר בחלב יש מקום לומר שהוא ע"ד כלאי בגדים (כנ"ל 2), ולכן יש קס"ד שמותר במוקדשין, אבל למסקנא, היות שבבשר בחלב נעשה מציאות חדשה ה"ז בדומה לכלאי בהמה שאסור גם במוקדשין.
7	הביאור בכלאים במוקדשין	א"כ (שטעם האיסור הוא פירוד ומחלוקת), בעניני מצוה וקדושה, הרי אדרבה ע"י ערבוב שני הפכים נעשה שלום (כנ"ל 4), ולכן יש היתר כלאים בציצית ובמקדש.	א"כ (שטעם האיסור הוא שהשלום ביניהם מבטל סדרי הבריאה), אין נפק"מ אם זה קדושה או עניני העולם, בין כך ובין כך ה"ז בסתירה להגבולות שברא ה', ולכן בכלאי בהמה וקרקע אין אפי' קס"ד שמותר במוקדשין.	אבל זהו רק בזה"ז שאנו רואים רק הגשם וחומר הדבר, ובזה יש תערובת, אבל לע"ל שנוכל לראות המציאות האמיתית, ובבשר בחלב הרי התערובת אינו נוגע בהמציאות האמיתית, ה"ז יותר דומה לכלאי בגדים, ולכן יהי' איסור בשר בחלב בטל לע"ל.

(*) ולכן סובר ר' לוי ששיעור האיסור הוא אם יש בתערובת קזית (גם אם אין קזית בכל מין), שהרי האיסור חל על התערובת דב' המינים ביחד.